

Efter at det var vedtaget at nedsætte Kommissionen, har der der fundet en almindelig Drøftelse Sted, en Drøftelse som ogsaa Venstre har deltaget i. Fra Regeringens Side blev der forelagt en Skitse, som indeholdt Bestemmelse om Landstingets Afskaffelse, medens man til Gengæld foreslog indført en ny Institution, som kaldtes Lovraadet, der kun skulde være raadgivende, men hvor Lovforslagene skulde behandles, inden de blev ophøjet til Love. Fra konservativ Side blev der fremlagt 2 Udkast, hvoraf det ene bibeholdt Tokammerssystemet, medens det andet var en Blanding af Et- og Tokammerssystem.

Skønt Venstre har givet Udtryk for den Anskuelse, at det ikke er Grundlovs-Ændringer, der er særlig paakrævede i Øjeblikket, men at det er ganske andre Spørgsmaal af økonomisk og social Karakter, Befolkningen er optaget af, udtalte vi vor Villighed til Forhandling om visse Punkter i den bestaaende Grundlov. Venstre var f. Eks. villig til at nedsætte Valgretsaldere til Landstinget, saa den blev 25 Aar — altsaa ens Valgretsaldere til begge Rigsdagens Ting som i Juni-Grundloven. Opstod der i Fremtiden Uoverensstemmelser mellem Folketing og Landsting, var man villig til at skabe Mulighed for, at saadanne kunde løses, eventuelt ved at lade Tingene træde sammen til en forenet Rigsdag. Om de landstingsvalgte Stilling og Maaden at vælge dem paa var Venstre ligeledes forhandlingsvenlig.

For at Landstinget imidlertid fremdeles kunde bevare et Præg, noget forskelligt fra Folketinget, burde Tinget have en længere Valgperiode, være vanskelig opløseligt og vælges ad indirekte Vej, ved Valgmænd som nu. Paa den Maade blev Grundloven af 1915 ført à jour, og saaledes ændret kunde det have tilfredsstillet alle berettede Krav. Om disse forskellige Udkast blev der derefter forhandlet i Kommissionen, men Enighed mellem Partierne kunde ikke opnaas, og det var derfor naturligt, at det fra Venstres Side blev gjort gældende, at Regeringen, hvis den vilde fremme Sagen, maatte fremlægge et virkeligt gennearbejdet Grundlovsforslag til Forhandling i Kommissionen. Dette skete først i et Møde den 13. Juni, og da Kommissionen som bekendt skal være færdig med sit Arbejde inden 1. Juli, blev der meget kort Tid til Behandling af Landets vigtigste Lovgivningsarbejde. Ogsaa af den Grund har Venstre besluttet ikke at stille Forslag i Kommissionen, men afvente Regeringens Forslag i næste Rigsdags-samling.

Det er i Rigsdagen — over for den store Offentlighed — Venstre ønsker, at de endelige Forhandlinger skal foregaa, og indtil da agter Venstre at staa frit.

I Kommissionen er der imidlertid fremsat et Grundlovsforslag, der har faaet Tilslutning fra Regeringspartierne og Det konservative Folkeparti. Om visse Bestemmelser i dette Forslag skal her gøres enkelte Bemærkninger. Man forlader efter Forslaget Tokammerssystemet, men indfører ikke et rent Etkammerssystem; man konstruerer noget der imellem — altsaa et baade-og, ikke et enten-eller. Rigsdagen, der skal bestaa af 205 Medlemmer, deler sig i et Førstekammer med 69 Medlemmer og et Andetkammer med 136 Medlemmer. Til Behandling af forskellige Sager træder Kamrene sammen til Den forenede Rigsdag. Af de 205 Medlemmer kredsvælges 170, medens 34 udtages paa Lister, som forud for Valget er affattet af de Partier og Vælgergrupper, der har opstillet Kandidater til Kredsvalg. Hvor stor Andel det enkelte Parti faar i de 34 Liste-Kandidater afhænger af Partiets Stemmestærke ved Kredsvalgene. Førstekammeret kommer derefter til at bestaa af 34 kredsvvalgte, udpeget blandt og efter Forholdstal af de 170 Medlemmer, og 34 listevalgte samt en Repræsentant for Færøerne, Andet-Kammer som omtalt af 136 Medlemmer.

Det bestemmes nærmere (§ 43), hvorledes Arbejdet vil være at fordele, hvilke Spørgsmaal der alene skal behandles i Den forenede Rigsdag (3 Behandlinger), og hvilke